

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการแข่งขานของลูก ลูกลืมพ่อแล้วแล้ว ให้มีศรัทธาในสติปัญญาของลูกและลูกจะไม่กลับมาติดกับอยู่ในเกมนี้
- คำถาม:** ในขณะที่มองเห็นเวลาของการชำระสะสาง หน้าทีของลูกๆคืออะไร?
- คำตอบ:** หน้าทีของลูกคือการอยู่อย่างไม่วางใจในการศึกษานี้ให้มากและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ พ่อจะให้ลูกนั่งในดวงตาของท่าน ทำให้ลูกไปเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่านและพาลูกกลับไปพร้อมกับท่าน ทุกคนต้องชำระสะสางบัญญัติของเขาและกลับบ้าน พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน
- เพลง:** ผู้อาศัยของดินแดนอันไกลโพ้นได้มายังต่างแดน...

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่าทุกคนในโลกโดยทั่วไปและโดยเฉพาะบาร์ตต้องการความสงบในโลก ให้เข้าใจว่าเพียงนายของโลกเท่านั้นที่ก่อตั้งความสงบขึ้นในโลก ลูกควรร้องเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นเพื่อที่จะกระจายความสงบในโลก อย่างไรก็ตามผู้ที่ยากจนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาควรร้องเรียกหาใคร สิ่งนี้หมายถึงทั้งโลก พวกเขาต้องการความสงบในทั้งโลก ดินแดนแห่งความสงบที่ลูกดวงวิญญาณและพ่ออาศัยอยู่นั้นแยกกัน มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ เวลานี้มีมนุษย์และศาสนานับไม่ถ้วนในโลกนี้ พวกเขาบอกว่า: “หากมีศาสนาเดียวก็จะมีความสงบ” อย่างไรก็ตามศาสนาทั้งหมดไม่สามารถรวมกันได้ มีการยกย่องตรีมูรติ ผู้คนมากมายเก็บรูปภาพของตรีมูรติไว้ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา การก่อตั้งอะไร? ไม่ใช่เป็นเพียงความสงบ มีการก่อตั้งความสงบและความสุข เมื่อห้าพันปีที่แล้วในบาร์ตกลายเป็นอาณาจักรของพวกเขา มนุษย์คนอื่นๆทั้งหมดได้ละร่างของเขาและกลับบ้าน เวลานี้พวกเขาต้องการศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว และภาษาเดียว ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งความสงบ ความสุข และความเจริญรุ่งเรือง อาณาจักรเดียวจะมีอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน การก่อตั้งอาณาจักรเดียวกำลังเกิดขึ้น นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ อาณาจักรเดียวนั้นได้รับการก่อตั้งขึ้นหลายครั้งก่อนหน้านี้ เมื่อจำนวนของศาสนายาวตัวมากขึ้นต้นไม้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และแล้วพ่อก็ต้องมา เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและศึกษา ชั้นสการอยู่ในดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณ รับร่างกายที่แตกต่าง ลูกๆ ต้องใช้ความพยายามอย่างมากสำหรับสติปัญญาของลูกแม้กระทั่งพัฒนาศรัทธาใน ลูกพูดว่า: “บาบา เราลืมสิ่งนี้แล้วแล้วแล้ว” พ่ออธิบายว่า: นี่คือการแข่งขานของลูก เป็นราวกับว่าลูกกลับมาติดอยู่ในนี้ ลูกไม่รู้ว่าคุณจะสามารถกลับบ้านหรือไปยังอาณาจักรของลูกได้อย่างไร เวลานี้พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกแล้ว แต่ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย สติปัญญาของดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นหิน สติปัญญาที่เป็นหินและสติปัญญาที่สูงส่งเป็นที่จดจำในบาร์ต มันคือที่นี้ที่มีราชาที่มีสติปัญญาเป็นหินและราชาที่มีสติปัญญาที่สูงส่งคงอยู่ มีวัดของเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าลูกได้มาจากไหนเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย โลกนี้ลูกเรียกว่าป่าหนาม ทั่วโลกนั้นเป็นป่าหนาม ลูกไม่เคยได้ยินว่าไฟลูกใหม่ในสวนดอกไม้มันเป็นป่าที่ลูกเป็นไฟเสมอ ที่นี่ก็เป็นป่าเช่นกัน มันจะต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟอย่างแน่นอน กองฟางจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ทั่วโลกนี้ลูกเรียกว่ากองฟาง เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อและลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกเคยร้องเพลงว่า: ‘ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้น...’ เวลานี้ทั้งหมดนั้นกำลังเกิดขึ้น ลูกกำลังศึกษาคำพูดของพระเจ้าอย่างแน่นอน พระเจ้าพูดกับลูกๆ เท่านั้น ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ใครคือพระเจ้า? ชีวที่ไม่มีความตถตาถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าชีวนั้นได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี้ การกราบไหว้บูชาไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำท่านที่นั่นด้วยซ้ำ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับอาณาจักรของยุคทองเป็นเช่นผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเขา ลูกเข้าใจว่าลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดและเหตุนี้เองลูกจึงเป็นคนแรกที่ได้มาหาพ่อ และแล้วลูกจะไปยังอาณาจักร ลูกๆ ต้องทำความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลูกๆ มีความปรารถนาที่จะไปยังบ้านใหม่อย่างรวดเร็ว เพียงในช่วงแรกๆเท่านั้นที่เป็นบ้านใหม่และแล้วก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ จำนวนของเด็กๆในบ้านก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลูกๆ และหลานๆ ฯลฯ จะอยู่ในบ้านเก่า พวกเขาจะพูดว่า: บ้านนี้เป็นของปู่หรือทวดของเรา มีผู้คนมากมายที่มาในภายหลัง ยิ่งลูกทำความพยายามที่จริงจังมากเท่าไรลูกก็จะได้ไปยังบ้านใหม่ของลูกได้ง่ายขึ้นเท่านั้น พ่ออธิบายวิธีที่ง่ายดายมากที่สุดที่ลูกสามารถทำความพยายาม พวกเขาทำความพยายามในความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ชื่อของผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมายได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขามีแม้กระทั่งมีแสตมป์ที่ทำจากผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสร้อยประคำของความรู้ี้ ก่อนอื่นมีความรู้และแล้วก็มีความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แล้วว่ามีความรู้นี้เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของเวลาซึ่งหมายถึงสำหรับยุคทองและยุคเงิน เวลานี้ลูกๆ

กำลังกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ครูนั่นมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเสมอ นักเรียนได้รับคะแนนตามลำดับกันไป ผู้เดียวนั่นคือครูที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือนักเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกผู้เป็นนักเรียนจะสอบผ่านตามลำดับกันไป เช่นที่ลูกเคยผ่านมาในวงจรที่แล้ว พ่ออธิบายว่าลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ใน 84 ชาติเกิดลูกมีครู 84 คน ลูกต้องกลับมาเกิดใหม่อย่างแน่นอนลูก ในตอนแรกโลกสะอาดประสาธน์อย่างแน่นอนและแล้วโลกก็กลับมาเก่าและตาโมประสาธน์ มนุษย์ก็กลับมาตาโมประสาธน์ด้วยเช่นกัน เริ่มแรกต้นไม้ใหม่และสะอาดประสาธน์ ใบไม้ใหม่นั้นดีมาก นี่คือนั่นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัด มีสาขามากมาย เวลานี้สติปัญญาของลูกต้องไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้ใหญ่มาก! ก่อนอื่นใดมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและแล้วศาสนาที่หลากหลายก็มา ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดที่หลากหลาย สิ่งนั้นไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดทุกวงจร ลูกเพียงผู้เดียวคือผู้ที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ที่ใช้ 84 ล้านชาติเกิด มีสัตว์มากมายหลายชนิด ฯลฯ ไม่มีใครแม้กระทั่งสามารถนับพวกมันได้ ดวงวิญญาณมนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกกลับมาเหมือนอย่างสมบูรณ์จากการเล่นบทบาทของลูก ลูกกลับมาไม่มีความสุข ในขณะที่ลงบันไดมาลูกได้กลับมาตาโมประสาธน์จากสะอาดประสาธน์ จากตาโมประสาธน์พ่อทำให้ลูกสะอาดประสาธน์อีกครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่โลกที่ตาโมประสาธน์และเข้าสู่ร่างที่ตาโมประสาธน์ เวลานี้ทั้งโลกตาโมประสาธน์ มนุษย์ถามว่าทั้งโลกจะสามารถมีความสุขได้อย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่าโลกมีความสุขเมื่อใด พ่อพูดว่า: ลูกมีรูปภาพในบ้านของลูก เคยมีความสุขในทั้งโลกเมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ โลกใหม่ลูกเรียกว่าสวรรค์ยุคทอง เวลานี้โลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลง อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น มันเป็นอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้นในทั้งโลก ผู้คนมากมายไปที่วัดลัทธิและนารายณ์ ไม่ได้เข้ามาในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาเคยเป็นนายของบาร์นี้ ที่มีความสุขและความสุขอย่างแท้จริงในอาณาจักรของเขา เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วเมื่ออาณาจักรของพวกเขาคงอยู่ หลังจากครั้งวงจรโลกนั้นก็ถูกกล่าวได้ว่าเก่า นักธุรกิจมีเครื่องหมายสวัสดิกะอยู่บนสมุดบัญชีของเขา สิ่งนั้นมีความหมายเช่นกัน พวกเขาเพียงแค่เรียกสิ่งนั้นว่าเคนเส พวกเขาพิจารณาว่าเคนเสเป็นเทพ เป็นผู้ทำลายอุปสรรค สวัสดิกะมีสี่ส่วนเท่าๆ กัน ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเฉลิมฉลองดีปาวลี (เทศกาลแห่งแสง) ในความเป็นจริงดีปาวลีที่แท้จริงคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่แสงของลูกๆ ดวงวิญญาณถูกจุดขึ้นมาสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกหารายได้อย่างมาก ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก นี่คือนั่นใหม่สำหรับลูกสำหรับโลกใหม่ เวลานี้ลูกต้องสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิด พ่อกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ว่า: เวลานี้ลูกกำลังรับฟังในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? หากลูกรับฟังในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสุข พ่อกำลังสอนเรา! นี่คือนั่นคำพูดของพระเจ้า! พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านมาและใช้ร่างกายอย่างแน่นอน เพราะเมื่อมันจะสามารถเป็นคำพูดของพระเจ้าได้ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้และด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงพูดว่า “เนติเนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) พวกเขาพูดว่าท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาเรียกชื่อว่า “บาบา” และพวกเขาเรียกบราห์มาว่า “บาบา” ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เคยเรียกวิษณุว่า “บาบา” ประชาบิดาคือบาบาด้วยเช่นกัน ลูกคือบีเค เมื่อลูกไม่ใช่สมญาว่า “ประชาบิดา” พวกเขาก็ไม่เข้าใจ มีบีเคมากมายและดังนั้นต้องมีประชาบิดาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน เหตุนี้เองที่ลูกต้องเขียนคำว่า “ประชาบิดา” อย่างแน่นอน และแล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าประชาบิดาคือพ่อของพวกเขา โลกใหม่ลูกสร้างขึ้นผ่านประชาบิดาอย่างแน่นอน เริ่มแรกเราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อเรานำร่างกายมาใช้เรากลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ของพ่อคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย และแล้วในรูปที่มีตัวตนเราคือพี่น้องหญิงชาย เหตุนี้เองจึงมีชื่อประชาบิดาบราห์มา อย่างไรก็ตามเราไม่จดจำบราห์มาเพียงพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ไม่มีใครจดจำประชาบิดาบราห์มา ในช่วงเวลาของความทุกข์ผู้คนจดจำระลึกถึงพ่อไม่ใช่บราห์มา พวกเขาพูดว่า: “โอ้ พระเจ้า!” พวกเขาไม่เคยพูดว่า: “โอ้ บราห์มา!” ในช่วงเวลาของความทุกข์พวกเขาไม่จดจำใครเลย ที่นั่นไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกมีสามพ่อในเวลา นี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำพ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกของพวกเขา ในยุคทองพวกเขาจดจำพ่อทางโลกของเขาเท่านั้น ในยุคบรรจบพบกันลูกจดจำพ่อทั้งสาม ลูกมีพ่อทางโลกเช่นกันแต่ลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพวกเขา เวลานี้เราพบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจากผู้ที่ถูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนั่นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเข้ามาในร่างกายของบราห์มาเพื่อที่จะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ ด้วยการเป็นของท่านลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ก็เป็นเหมือนการได้รับมรดกของปู่ผ่านบราห์มา ท่านพูดว่า: พ่อให้มรดกของลูกแก่ลูก พ่อสอนลูก พ่อมีความรู้นี้ ทั้งมนุษย์หรือเทพไม่มีความรู้นี้ พ่อให้ความรู้ที่พ่อมีในตัวพ่อแก่ลูกๆ นี่คือนั่นความรู้ทางจิต ลูกรู้ว่าลูกได้รับสถานภาพจากพ่อทางจิต ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ ได้รับการจดจำกันว่า “ผู้ที่เอาชนะจิตใจของเขาเอาชนะทุกสิ่ง ในขณะที่ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อจิตใจของเขาพ่ายแพ้ทุกสิ่ง” ในความเป็นจริงควรมีการพูดว่า “ผู้ที่เอาชนะมา...” เพราะจิตใจไม่สามารถถูกเอาชนะ มนุษย์ถามว่า: “จะสามารถมีความสุขของจิตใจได้อย่างไร?” พ่อถามว่า: ดวงวิญญาณจะพูดว่าเขาต้องการความสุขของจิตใจได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเองคือผู้อาศัยในดิน

แดนแห่งความสงบ เป็นเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายที่เขาเริ่มมีการกระทำ พ่อพูดว่า: เวลานี้ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ไม่เช่นนั้นลูกจะหาความสงบได้จากที่ไหน? ตัวอย่างสร้อยคอของราชินีมีพื้นฐานมาจากสิ่งนี้ ชันยาสซีให้ตัวอย่างนี้และแล้วพวกเขาเองก็ไปสุ่ป่าเพื่อหาความสงบ พ่อพูดว่า: ศาสนาของลูกๆดวงวิญญาณคือความสงบ ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นที่ที่ลูกกลับมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกนั่นคือบ้านของลูก ลูกต้องทำกรรมผ่านร่างกายของลูก เมื่อลูกกลับมาละวางจากร่างของลูกก็จะมี ความเจ็บปวด ดวงวิญญาณใช้อีกร่างหนึ่ง และดังนั้นทำไมลูกต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด? ดวงวิญญาณไม่กลับมาอีกครั้ง อย่างไรก็ตามความผูกพันยึดมั่นคุณความลูก ที่นั่นความผูกพันยึดมั่นจะไม่คุณความลูก ก็เลสทั้งทำไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มี อาณาจักรของราวันที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม หากเคยเป็นอาณาจักรของราวันเสมอผู้คนจะกลับมาเหนือยล่า พวกเขาไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ เวลาที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกคือตริกาลดาชีวิตด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่รู้จักพ่อและเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าคัมภีร์ทั้งหมดตั้งแต่อดีตนั้น เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกอยู่ในหนทางของความรู้นี้ พ่อให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและพา ลูกกลับบ้านไปกับท่านด้วยความรักอย่างมาก ท่านพูดว่า: พ่อทำให้ลูกทั้งหมดไปเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อและพา ลูกกลับไป ทุกคนร้องเรียกหาท่าน ท่านทำให้ผู้ที่กลับมาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะนั้นนั่งอยู่บนกองไฟ ของความรู้นี้ ท่านชำระสะสางปัญหิของพวกเขและพาพวกเขากลับบ้าน เวลาที่หน้าที่ของลูกคือศึกษาเล่าเรียน ทำไมลูกถึง กลับมาชองแฉะในเรื่องอื่น? “ผู้คนจะตายอย่างไร? อะไรจะเกิดขึ้น?” ทำไมลูกถึงกลับมาชองแฉะในสิ่งนั้น? นี่เป็นเวลาของ การชำระสะสาง ทุกคนจะชำระปัญหิของพวกเขและกลับบ้าน ลูกๆ มีความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อยู่ในสติปัญญา ของลูก ไม่มีใครอื่นที่มีสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกมาหาบาทูจวงจรเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เราคือสิ่งมีชีวิต พ่อมาและเข้ามาในร่างกาย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายธรรมดา พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่เขาว่าเขาไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและเฉลิมฉลองดีปาวลีที่แท้จริงทุกวัน ลูกต้องสะสมรายได้สำหรับ 21 ชาติเกิดในปัญหิใหม่ของลูก

2. เก็บความลับของละครไว้ในสติปัญญาของลูกและอย่าเข้ากลับมาเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นใดนอกจากการศึกษานี้ ชำระสะสาง ปัญหิกรรมทั้งหมดของลูก

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและจบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ด้วยสภาพของจิต วิญญาณของลูก ด้วยสภาพของจิตวิญญาณของลูก จงจบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ของลูก ไม่เช่นนั้นด้วยการพูดถึง ความอ่อนแอของกันและกันลูกจะเฝ้าแต่กระจายเชื้อโรคของความเจ็บป่วยนี้ไปสู่อากาศ และแล้วโดย การทำเช่นนั้นบรรยากาศก็จะไม่กลับมาดีดังเดิม ดวงวิญญาณมากมายจะมากล้นด้วยความรู้สึกหลายประเภท แต่ให้พวกเขากลับไปด้วยบางสิ่งที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีเท่านั้น สิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกได้ สะสมสต็อกของสิ่งที่มีความสุข หากลูกมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์สำหรับใครบางคนในหัวใจของลูก และแล้ว ในที่ที่มีเรื่องเหล่านี้ พ่อจะไม่อยู่ที่นั่น แต่จะเป็นบาป

คติพจน์: เมื่อสวิตช์ของสำนักของลูกเปิดอยู่ ลูกจะไม่สามารถมีอารมณ์เสีย

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

มากเท่าที่ลูกอยู่ นั่นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับลูกที่จะฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างเป็นครั้งคราว ความเหนือยล่าที่ลูกมี จากการทำงานรับใช้หรือความวุ่นวายใดๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นก็จะไม่เกิดขึ้น หากลูกฝึกกลับมาละวางในหนึ่งวินาที และแล้ว

เมื่อสิ่งใดเกิดขึ้น เนื่องด้วยการฝึกฝนเช่นนั้นลูกจะสามารถไปเหนือสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในวินาที ทันทีที่ลูกคิดถึงเกี่ยวกับสิ่ง
นั้น สิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น ลูกจะไม่ต้องต่อสู้อีกต่อไป